

Aspectes del català que poden presentar dificultats als sinoparlants

El català dels sinoparlants pot dir	perquè en xinès
p estit (vestit), loben (roben), caule (caure), tit (dit), cana (gana)	No hi ha consonants sonores: <i>b/v</i> es pronuncia <i>p</i> , <i>r</i> es pronuncia <i>l</i> , <i>d</i> es pronuncia <i>t</i> , <i>g</i> es pronuncia <i>k</i> .
eia (ella), genoi (genoll), espanol (espanyol)	No tenen les consonants palatals <i>ll</i> i <i>ny</i> .
peø què (perquè), fàciø (fàcil)	Les síl·labes no permeten dues consonants seguides, tampoc una consonant al final de paraula, excepte si és una nasal.
jo me'n vaig ø lavabo (jo me'n vaig al lavabo), va a la classe ø treballar (va a la classe a treballar)	Hi ha unes partícules pròpies del xinès, els coverbs, que fan funció de preposició o de verb.
ø senyoreta meva sap? (la meva senyoreta ho sap?), el dia va mirar... (un dia va mirar...)	No té articles. Per això poden cometre errors per omissió, excés o canvi de l'article adequat.
aquest ø està barallant (aquest s'està barallant), és que me somio (és que somio)	No té pronoms febles. Poden ometre el pronom, utilitzar-ne un que no sigui l'adequat o exagerar-ne l'ús.
els ciutats (les ciutats), la més petit té tres anys (la més petita té tres anys), quatre ordinador (quatre ordinadors)	Els noms i els adjectius són invariables. Només els pronoms personals tenen una partícula que marca el plural.
jo sap xinès (jo sé xinès), sap tu per què? (tu saps per què?), una nena que va caigut (una nena que ha caigut)	Els verbs són invariables en tots els aspectes.
els deures ø tots xupats (els deures estan tots xupats)	Les frases atributives no tenen verb.
me va agafar un senyor ø me va fer caure (un senyor em va agafar i em va fer caure)	En les coordinacions no hi ha conjunció.

Extret del Curs de formació inicial per a professorat d'acolliment lingüístic, a partir de l'estudi de la Lluïsa Gràcia (2002).